

Cảm nhận về bài thơ Viếng lăng Bác (Viễn Phương)

Tuyển tập những bài văn mẫu hay trình bày cảm nhận về bài thơ Viếng lăng Bác của Viễn Phương (SGK Ngữ Văn 9).

Đề bài: Cảm nhận của em về bài thơ *Viếng lăng Bác* của Viễn Phương.

Bài cảm nhận Viếng lăng Bác đạt điểm cao của học sinh lớp 9

Viếng Lăng Bác của Viễn Phương là một trong những bài thơ vô cùng xúc động. Bài thơ ra đời trong khoảnh khắc xúc động, bài thơ là tấm lòng thành kính xót thương biết ơn vô hạn của nhà thơ cũng như đồng bào miền Nam đối với vị lãnh tụ, người cha già kính yêu dân tộc.

Lần đầu tiên nhà thơ được ra miền Bắc viếng Bác khi vào lăng viếng Bác.

"Con ở miền Nam ra thăm lăng Bác"

Câu thơ chất chứa biết bao tình cảm con người ra thăm lăng Bác. Lời thơ còn ẩn chứa nỗi niềm ra thăm Bác nào ngờ ngày hội thống nhất non sông Bác không còn nữa, nhà thơ không nói viếng mà nói thăm bởi không muốn nghĩ rằng Bác đã đi xa. Mọi người về thăm Bác – thăm cha là lẽ tự nhiên. Ấn tượng đậm nét đầu tiên về cảnh quan nơi Bác nghỉ là hàng tre bát ngát trong sương sớm biết bao sức sống.

"Đã thấy trong sương hàng tre bát ngát"

Ôi! Hàng tre xanh xanh Việt Nam

Bão táp mưa sa đứng thẳng hàng"

Xa xa nổi bật là hàng tre bát ngát một hình ảnh thân quen ở đâu tại Việt Nam cũng thấy. Tre kiên cường bất khuất, tre biểu tượng đẹp của con người Việt Nam dẻo dai bền bỉ kiên cường trước mọi phong ba bão táp lửa đạn kẻ thù. Tre kiên định anh hùng nay lại đứng bên Người bảo vệ cho Người yên giấc, nỗi xúc động trào dâng khiến nhà thơ thốt lên *"Ôi! Hàng tre xanh xanh Việt Nam"*.

Thể hiện sự thiêng liêng thành kính tự hào bởi từ lâu cây tre – Hồ Chí Minh đã có mối quan hệ nội tại gắn bó và thống nhất trở thành biểu tượng quen thuộc với nhân dân thế giới.

Khổ hai có hai câu đối xứng chứa hai hình ảnh thực và hình ảnh ẩn dụ. Hình ảnh thực là hình ảnh mặt trời thiên nhiên rực rỡ vĩnh hằng, và hình ảnh ẩn dụ mặt trời trong lăng

Cảm nhận về bài thơ Viếng lăng Bác (Viễn Phương)

rất đỏ là Bác. Nếu mặt trời của thiên nhiên đem lại ánh sáng hơi ấm sự sống cho muôn loài thì Bác Hồ là mặt trời đem lại sự đổi thay dân tộc. Hai hình ảnh sánh đôi soi chiếu tỏa sáng cho nhau. Cũng như vậy nhà thơ lấy hình ảnh thật của đoàn người. Hằng ngày nối đuôi nhau thành hình ảnh "Đi trong thương nhớ, kết tràng hoa" các so sánh vừa đẹp vừa lạ. Đoàn người kết thành dây hoa bất tận dâng người 79 mùa xuân. Cách dùng từ tinh tế và hình ảnh đẹp diễn tả tình cảm nhớ thương cũng như của nông dân Việt Nam miền Nam với Bác.

Nhà thơ diễn tả cảm xúc xót thương khi vào tới bên trong lăng. Khung cảnh trang nghiêm yên tĩnh như liên kết cả không gian thời gian và người nằm đó thanh thân bình yên.

"Bác nằm trong giấc ngủ bình yên"

Hình ảnh Bác "giác ngủ bình yên, giữa một vầng trăng sáng dịu hiền" câu thơ thực và mộng gợi nhiều liên tưởng. Từ hình ảnh vầng trăng liên tưởng tới thơ Bác nhiều bài tràn ngập ánh trăng. Với hình ảnh trăng nhà thơ còn muốn tạo ra một hình ảnh kì vĩ Bác – Mặt trời – Vầng trăng – Trời xanh. Nếu mặt trời là biểu tượng của ánh sáng lí tưởng thì vầng trăng lại là tâm hồn trong sáng cao đẹp là tình yêu thương dịu hiền của Bác với mọi người. Vẫn biết Bác sống mãi với nhân dân đất nước như mặt trời, vầng trăng, bầu trời xanh nhưng sao vẫn nghe nhói đau trong tim. Nỗi đau trước một sự thật không khác được là Bác đã đi xa.

Cảm xúc dâng trào sau phút giây ngẩn ngui ở bên Người, ngày mai trở về miền Nam, những nguyện ước chân thành lại trào lên trong tâm hồn nhà thơ.

"Mai về miền Nam thương trào nước mắt"

Muốn làm con chim hót quanh lăng Bác

Muốn làm đoá hoa tỏa hương đâu đây

Muốn làm cây tre trung hiếu chốn này"

Thương trào nước mắt đó là một tình cảm rất thực không chỉ ở nhà thơ mà bất cứ ai đến viếng Bác. Nước mắt không phải rung rung mà trào ra đó là cảm xúc mãnh liệt chính từ cảm xúc nhớ thương vô hạn ấy mà lời thơ trở lên dứt khoát diễn tả bao ước muốn "Muốn làm chim hót, hoa tỏa hương, cây tre". Mọi ước muốn của nhà thơ đều quy tụ một điểm là mong được gần Bác. Bước chân trở về miền Nam mà lòng biết bao lưu luyến nhớ thương, hình ảnh cây tre tái hiện khép kín, bài thơ như một sự hô ứng khiến kết cấu bài thơ chặt chẽ giàu cảm xúc giàu ý nghĩa.

Cảm nhận về bài thơ Viếng lăng Bác (Viễn Phương)

Bài thơ "*Viếng Lăng Bác*" đã để lại cho bạn đọc rất nhiều cảm xúc sâu lắng và thiết tha. Với nhiều hình ảnh ẩn dụ vô cùng độc đáo và những biện pháp tu từ đặc sắc, nhà thơ Viễn Phương đã thể hiện một hồn thơ rất riêng. Qua bài thơ *Viếng Lăng Bác*, Viễn Phương đã thay mặt nhân dân miền Nam nói riêng và toàn thể nhân dân cả nước nói chung dâng lên Bác những nỗi niềm cảm xúc chân thành, sự tôn kính thiêng liêng. Bài thơ vẫn sẽ tiếp tục sống trong lòng người đọc và gợi nhắc cho những thế hệ mai sau kế tục thành quả rực rỡ của cách mạng một cách sống sao cho xứng đáng với sự hi sinh của một người vĩ đại mà vô cùng giản dị – Hồ Chí Minh, người đã sống trọn một đời tươi đẹp.

» Xem thêm: [Phân tích bài thơ Viếng lăng Bác của Viễn Phương](#)

Những bài văn hay phân tích cảm nghĩ về bài thơ Viếng lăng Bác

Bài số 1:

Viếng lăng Bác của Viễn Phương được sáng tác năm 1976 ngay sau khi kháng chiến chống Mỹ kết thúc thắng lợi, tác giả cùng đoàn đại biểu miền Nam ra thăm lăng Bác. Bài thơ là những lời xúc động nghẹn ngào của người con thăm vị cha già của dân tộc. Tác phẩm không chỉ gửi gắm tâm trạng của riêng tác giả mà đó còn là tâm lòng của biết bao con người, bao thế hệ Việt Nam.

Con ở miền Nam ra thăm lăng Bác

Câu thơ vang lên thật thân thương, gần gũi, là “con” chứ không phải bất cứ đại từ xưng hô nào khác. Cách lựa chọn từ của tác giả thật tinh tế mà cũng thật giàu cảm xúc, diễn tả được sự yêu thương, gần gũi như những người thân trong gia đình. Tác giả ra thăm Bác cũng giống như những người con ra thăm cha sau bao năm xa cách. Ngoài ra, Thanh Hải cũng tỏ ra là người hết sức tinh tế khi sử dụng từ “thăm” chứ không phải “viếng”, cách nói giảm nói tránh làm giảm bớt những đau thương, mất mát, nhưng dấu vết cũng không thể giấu nổi nỗi đau đớn, xót xa.

Bước chân vào lăng, điều tác giả ấn tượng nhất chính là không gian của những hàng tre xanh rì, bát ngát. Nhưng tác giả không chỉ dừng lại ở hàng tre tả thực ấy mà còn liên tưởng đến dân tộc Việt Nam: “*Ôi hàng tre xanh xanh Việt Nam/ Bão táp mưa sa vẫn đứng thẳng hàng*”. Đó chính là phẩm chất của con người Việt Nam đã được nhiều tác giả nói đến: “*Vào đâu tre cũng sống, ở đâu tre cũng xanh tốt. Dáng tre vươn mộc mạc, màu tre tươi nhũn nhặn. Rồi tre lớn lên, cứng cáp, dẻo dai, vững chắc. Tre trông thanh cao, giản dị, chí khí như người*” – Thép Mới hay “*Ở đâu tre cũng xanh tươi/ Cho dù đất sỏi đá vôi bạc màu*” – Nguyễn Duy. Con người Việt Nam dũng cảm, kiên cường vượt qua mọi khó khăn, sóng gió để đi đến thành công.

Cảm nhận về bài thơ Viếng lăng Bác (Viễn Phương)

Ngày ngày mặt trời đi qua trên lăng

Thấy một mặt trời trong lăng rất đỏ

Câu thơ có hai hình ảnh mặt trời song đôi: hình ảnh mặt trời trong câu thứ nhất là mặt trời của tự nhiên, đem lại sự sống cho muôn loài, hình ảnh mặt trời này được nhân hóa “đi qua trên lăng” để ngắm nhìn, chiêm ngưỡng vẻ đẹp của “mặt trời trong lăng rất đỏ”. Sử dụng biện pháp ẩn dụ, mặt trời trong lăng chính là biểu tượng cho Bác Hồ. Bác đem lại ánh sáng, sự sống cho dân tộc Việt Nam, Bác đã đưa dân tộc ta thoát khỏi ách nô lệ cực khổ, tới tận để đến với cuộc sống mới làm chủ vận mệnh, làm chủ đất nước. Dùng hình ảnh mặt trời để nói về Bác chính là để ca ngợi tấm gương đạo đức sáng ngời cũng như công lao vĩ đại của Bác với toàn thể dân tộc Việt Nam. Thông qua hình ảnh ẩn dụ tác giả vừa khẳng định sự vĩ đại, bất tử của Bác đồng thời thể hiện lòng biết ơn, ngưỡng mộ của tác giả nói riêng và của nhân dân nói chung với Bác.

Trước tấm lòng, sự cống hiến của Bác “dòng người” ngày ngày vẫn kính cẩn nghiêng mình, đem tấm lòng chân thành viếng Bác. Hình ảnh “tràng hoa” là một hình ảnh đẹp về dòng người vào viếng lăng Bác. Mỗi con người tựa như một bông hoa, họ đem những gì đẹp đẽ nhất trong cuộc đời mình với tấm lòng thành kính và tiếc thương vô hạn kính dâng lên Bác. Ở đây tác giả sử dụng kính dâng “bảy mươi chín mùa xuân” cho thấy Bác đã sống một cuộc đời tươi đẹp như mùa xuân và làm nên mùa xuân cho đất nước. Cách nói đó đã gián tiếp khẳng định sự sống bất tử của Bác trong lòng mọi người.

Càng đến gần Bác, tác giả càng nhen ngào, xúc động: “*Bác nằm trong giấc ngủ bình yên/ Giữa một vầng trăng sáng dịu hiền/ Vẫn biết trời xanh là mãi mãi/ Mà sao nghe nhói ở trong tim*”. Sau bao nhiêu năm bôn ba Bác đã yên nghỉ, ngủ một giấc ngủ bình yên, thanh thản trong không khí trang nghiêm, yên tĩnh bầu bạn với người bạn tri kỉ: ánh trăng. Để rồi sau đó, không thể kìm nén cảm xúc, tác giả bật lên lời cảm thán, nhường chỗ cho nỗi đau không thể giấu kín. Hình ảnh ẩn dụ “trời xanh” lại một lần nữa khẳng định tuy Bác đã ra đi nhưng Người đã hóa thân vào thiên nhiên, đất trời, vẫn sống mãi với non sông đất nước. Mặc dù vẫn biết là như thế nhưng tác giả vẫn không thể giấu nỗi lòng mình: nỗi đau quặn thắt, tê tái trong sâu thẳm tâm hồn Viễn Phương.

Giây phút được gặp Bác quả thật quá ngắn ngủi, giờ phút chia tay lại một lần nữa khiến tác giả thổn thức, cảm xúc dâng trào, vỡ ra thành những giọt nước mắt: “*Mai về miền Nam thương trào nước mắt*”. Câu thơ như một tiếng khóc thổn thức, nức nở, dù đã cố kìm nén nhưng không thể, Viễn Phương bịn rịn, lưu luyến, không muốn rời xa. Ba câu thơ cuối là những nguyện ước giản dị mà hết sức chân thành của tác giả. Điệp ngữ “muốn làm” được nhắc lại ba lần cùng phép liệt kê tạo âm hưởng dồn dập, thể hiện khát vọng chân thành, mãnh liệt của Viễn Phương. Ông muốn là con chim cất cao tiếng hát, làm đóa hoa tỏa hương thơm ngát và làm cây tre ngày ngày canh giữ giấc ngủ bình yên cho Bác.

Cảm nhận về bài thơ Viếng lăng Bác (Viễn Phương)

Bài thơ sử dụng ngôn ngữ giản dị, gần gũi mà giàu sức gợi. Tác giả sử dụng linh hoạt các biện pháp ẩn dụ, hoán dụ: mặt trời, cây tre,... diễn tả tâm lòng thành kính của tác giả với Bác Hồ. Giọng điệu vừa chân thành, trang nghiêm nhưng cũng hết sức sâu lắng, tha thiết. Hình ảnh thơ đa dạng, phong phú, không chỉ mang ý nghĩa tả thực mà còn mang ý nghĩa biểu tượng, làm cho bài thơ trở nên sâu sắc hơn.

Bằng lớp ngôn từ đẹp đẽ, chân thành tác giả đã thể hiện tình cảm tha thiết không chỉ của riêng ông mà còn là của toàn thể dân tộc Việt Nam trước vị lãnh tụ, vị cha già của dân tộc Việt Nam. Qua đó, tác giả còn khám phá, ngợi ca những phẩm chất tốt đẹp của con người Việt Nam: kiên cường, bền bỉ, ân nghĩa, thủy chung.

Bài số 2:

Trong các bài thơ viết về Bác Hồ, ***Viếng lăng Bác*** của Viễn Phương là một bài thơ đặc sắc, gây cho em nhiều xúc động nhất. Bao trùm toàn bài thơ là niềm thương cảm vô hạn, lòng kính yêu và biết ơn sâu sắc của nhà thơ đối với Bác Hồ vĩ đại.

Câu thơ mở đầu "Con ở miền Nam ra thăm lăng Bác" như một lời nói nghẹn ngào của đứa con đi xa trở về thăm viếng hương hồn Bác Hồ kính yêu. Tình cảm ấy là tình cảm chung của đồng bào và chiến sĩ miền Nam đối với lãnh tụ vĩ đại của dân tộc.

Nhà thơ đứng lặng đi, trầm ngâm từ phía xa nhìn lăng Bác. Hàng tre để lại cho anh nhiều cảm xúc và liên tưởng thâm thúy. Màu tre xanh thân thuộc của làng quê Việt Nam luôn luôn gắn bó với tâm hồn của Bác. Bác đã "đi xa" nhưng tâm hồn Bác vẫn gắn bó thiết tha với quê hương xứ sở:

Ôi! Hàng tre xanh xanh Việt Nam

Bão táp mưa sa đứng thẳng hàng.

Cây tre, "hàng tre xanh xanh"... "đứng thẳng hàng" ẩn hiện thấp thoáng trước lăng Bác. Cây tre đã được nhân hóa như biểu tượng ca ngợi dáng đứng của con người Việt Nam: kiên cường, bất khuất, mộc mạc, thanh cao... Hình ảnh cây tre trong lời thơ của Viễn Phương biểu thị niềm tự hào dân tộc làm cho mỗi chúng ta cảm nhận sâu sắc về phẩm chất cao quý của Bác Hồ cũng như của con người Việt Nam trong bốn nghìn năm lịch sử.

Trong nền thơ ca Việt Nam hiện đại có nhiều bài thơ nói đến hình ảnh mặt trời: "Mặt trời chân lí chói qua tim" (***Từ ấy*** - Tố Hữu). "Mặt trời của bắp thì nằm trên đồi - Mặt trời của mẹ, em nằm trên lưng" (Nguyễn Khoa Điềm). Viễn Phương có một lối nói rất hay và sáng tạo, đem đến cho em nhiều liên tưởng thú vị:

Ngày ngày mặt trời đi qua trên lăng,

Cảm nhận về bài thơ Viếng lăng Bác (Viễn Phương)

Thấy một mặt trời trong lăng rất đỏ.

Ở đây "mặt trời... rất đỏ" là hình ảnh ẩn dụ tượng trưng cho đạo đức, lòng yêu nước, tinh thần cách mạng sáng ngời của Bác. Mặt trời thiên nhiên thì vĩnh hằng cũng tựa như tên tuổi và sự nghiệp cách mạng của Bác Hồ đời đời bất tử.

Viễn Phương đã ví dòng người vô tận đến viếng lăng Bác như "Kết tràng hoa dâng bảy mươi chín mùa xuân". Mỗi người Việt Nam đến viếng Bác với tất cả tấm lòng kính yêu và biết ơn vô hạn. Ai cũng muốn đến dâng lên Người những thành tích tốt đẹp, những bông hoa tươi thắm nảy nở trong sản xuất, chiến đấu và học tập. Hương hoa của hồn người, hương hoa của đất nước kính dâng Người. Cách nói của Viễn Phương rất hay và xúc động: lòng thương tiếc, kính yêu Bác Hồ gắn liền với niềm tự hào của nhân dân ta - nhớ Bác và làm theo Di chúc của Bác.

Khổ cuối, cảm xúc thơ dồn nén, sâu lắng, làm xúc động lòng em. Lời hứa thiêng liêng của nhà thơ đối với hương hồn Bác trước khi trở lại miền Nam thật vô cùng chân thành. Câu mở đầu nhà thơ viết: "Con ở miền Nam ra thăm lăng Bác"... đến đây, anh lại nghẹn ngào nói: "Mai về miền Nam thương trào nước mắt"... Biết bao lưu luyến, buồn thương! Ra về trong muôn dòng lệ "thương trào nước mắt". Xúc động tột cùng, nhà thơ muốn hóa thân làm "con chim hót", làm "đóa hoa tỏa hương", làm "cây tre trung hiếu" để được đến ơn đáp nghĩa, để được mãi mãi sống bên Người. Ba lần nhà thơ nhắc lại hai chữ "muốn làm" như thể giọng thơ trở nên thiết tha, cảm động. Những câu thơ của Viễn Phương vừa giàu hình tượng vừa dào dạt biểu cảm, đã khơi gợi trong tâm hồn em bao tình thương tiếc và biết ơn vô hạn đối với Bác Hồ kính yêu. Trong câu thơ của Viễn Phương tuy có tiếng khóc nhưng không làm cho chúng ta bi lụy, yếu mềm, trái lại, nó đã nâng cánh tâm hồn chúng ta:

Xin nguyện cùng Người vươn tới mãi

Vững như muôn ngọn dải Trường Sơn"

(Bác ơi - Tố Hữu)

Ai cũng cảm thấy phải sống xứng đáng, phải sống đẹp để trở thành "cây tre trung hiếu" của đất nước quê hương:

Mai về miền Nam, thương trào nước mắt,

Muốn làm con chim hót quanh lăng Bác,

Muốn làm đóa hoa tỏa hương đâu đây,

Muốn làm cây tre trung hiếu chốn này.

Cảm nhận về bài thơ Viếng lăng Bác (Viễn Phương)

"Cây tre trung hiếu" là một hình ảnh ẩn dụ đầy sáng tạo, thể hiện đạo lí sáng ngời của con người Việt Nam tận trung với nước, tận hiếu với dân, đời đời trung thành với sự nghiệp cách mạng của Bác.

Bác Hồ đã đi xa, nhưng hình ảnh Bác, sự nghiệp cách mạng và công đức của Bác vẫn sống mãi trong tâm hồn dân tộc Việt Nam. Bài thơ ***Viếng lăng Bác*** của Viễn Phương đã thể hiện rất hay và chân thành tình cảm của hàng triệu con người Việt Nam đối với lãnh tụ Hồ Chí Minh.

Bài số 3:

Nhà thơ Viễn Phương được biết đến là một trong những cây bút có mặt sớm nhất của lực lượng văn nghệ giải phóng ở miền Nam thời kì chống Mỹ cứu nước. Sau khi cuộc kháng chiến chống Mỹ cứu nước giành thắng lợi, đất nước được thống nhất, lăng chủ tịch cũng vừa được khánh thành, Viễn Phương đã từ miền Nam ra thăm miền Bắc, vào lăng viếng Bác. Bài thơ "***Viếng lăng Bác***" được ra đời, thể hiện tấm lòng thành kính, niềm xúc động vô bờ không chỉ của tác giả, mà còn của mọi người đối với Bác.

Mở đầu bài thơ, tác giả đã mở ra hình ảnh thân thuộc: hình ảnh hàng tre.

"Con ở miền Nam ra thăm lăng Bác

Đã thấy trong sương hàng tre bát ngát

Ôi! Hàng tre xanh xanh Việt Nam

Bão táp mưa sa đứng thẳng hàng"

Câu thơ đầu tiên như thông báo về việc tác giả ra thăm Bác, tác giả xưng "con", thể hiện một tình cảm chân thực, gần gũi, như không phải chuyến viếng thăm của một người dân đối với vị lãnh tụ, mà là như sự trở về thăm cha của một người con lâu ngày không về. Cách xưng hô như vậy thể hiện sự gần gũi, một tình cảm chân thành, sâu sắc. Và, hình ảnh đầu tiên mà tác giả thấy, đó là hình ảnh "hàng tre". Hình ảnh "hàng tre bát ngát" như đang sừng sững, hiên ngang, canh gác giấc ngủ ngàn thu cho Bác. Hình ảnh ấy, làm tác giả nhớ đến hình ảnh hàng tre Việt Nam, "bão táp mưa sa đứng thẳng hàng". Tác giả đã sử dụng biện pháp nghệ thuật ẩn dụ, để nói đến hình ảnh con người Việt Nam, dân tộc Việt Nam. Dù có phải trải qua nhiều thử thách, khó khăn gian khổ, con người Việt Nam vẫn đoàn kết, hiên ngang để vượt qua gian khó.

Khổ thơ thứ hai, tác giả đã mở ra hình ảnh ẩn dụ mang đầy ý nghĩa:

"Ngày ngày mặt trời đi qua trên lăng

Cảm nhận về bài thơ Viếng lăng Bác (Viễn Phương)

Thấy một mặt trời trong lăng rất đỏ.

Ngày ngày dòng người đi trong thương nhớ

Kết tràng hoa dâng bảy mươi chín mùa xuân”

Hình ảnh “mặt trời đi qua trên lăng” là chỉ mặt trời của thiên nhiên vũ trụ, mang ánh sáng để đem đến sự sống cho muôn loài. Tác giả đã sử dụng hình ảnh ẩn dụ “mặt trời trong lăng”, tức là ý chỉ đến Bác Hồ. Tác giả so sánh Bác Hồ như một mặt trời, mang đến cho toàn thể dân tộc Việt Nam ánh sáng của lý tưởng Cách mạng. Và, hình ảnh dòng người đang “ngày ngày” vào lăng viếng Bác, cùng với hình ảnh ẩn dụ “bảy mươi chín mùa xuân” là chỉ tuổi của Bác là 79, thể hiện được tình cảm thương nhớ, kính trọng vô bờ của tác giả, của tất cả mọi người dành cho Bác.

Tình cảm chân thành, sâu sắc của tác giả còn được thể hiện rõ qua khổ thơ thứ 3:

“Bác nằm trong giấc ngủ bình yên

Giữa một vầng trăng sáng dịu hiền

Vẫn biết trời xanh là mãi mãi

Mà sao nghe nhói ở trong tim”

Bác đang nằm ngủ một giấc ngủ ngàn thu, còn vầng trăng - người bạn đồng hành, tri kỉ, gắn bó với Bác trong mọi cuộc hành trình, cũng như đang canh giấc ngủ cho người. Hình ảnh “trời xanh là mãi mãi” thể hiện một quy luật bất biến của cuộc sống, cũng như tác giả hiểu sự ra đi của Bác cũng là một quy luật, nhưng tác giả vẫn “nghe nhói ở trong tim”, vẫn một nỗi đau, cùng với niềm thương nhớ khôn nguôi đối với Bác.

Từ tình yêu quý, kính trọng Bác vô bờ, tác giả đã có ước nguyện hóa thân:

“Mai về miền Nam thương trào nước mắt

Muốn làm con chim hót quanh lăng Bác

Muốn làm đoá hoa toả hương đâu đây

Muốn làm cây tre trung hiếu chốn này”

Tác giả đã có những ước muốn hóa thân vô cùng bình dị. Đó là muốn hóa thân thành chim để dâng tiếng hót, thành bông hoa để tỏa ngát hương thơm, làm cây tre trung hiếu để canh gác giấc ngủ bình yên cho Người. Những ước muốn hóa thân đó thể hiện được tình cảm mà tác giả, cũng như mọi người dành cho Bác vô cùng sâu sắc, luôn muốn gần

Cảm nhận về bài thơ Viếng lăng Bác (Viễn Phương)

Bác, muốn bên Bác. Đó là sự yêu thương, biết ơn và vô cùng trân trọng những gì Bác đã làm cho nhân dân miền Nam, cho dân tộc Việt Nam.

Tác giả Viễn Phương đã sử dụng những hình ảnh thơ rất chân thực, gần gũi, cùng việc sử dụng các biện pháp nghệ thuật đã thể hiện được nội dung, tư tưởng, chủ đề của tác phẩm. Đó là lòng kính yêu, thương nhớ, biết ơn Bác vô bờ, cùng với niềm xúc động sâu sắc không chỉ riêng của tác giả mà của tất cả mọi người dành cho Bác.

Trên đây là một số bài văn hay phân tích và nêu *cảm nhận về bài thơ Viếng Lăng Bác* của nhà thơ Viễn Phương. Tham khảo thêm các bài [văn mẫu lớp 9](#) hay nhất giúp rèn luyện, nâng cao kỹ năng làm văn cho học sinh lớp 9 do Đọc Tài Liệu sưu tầm và chọn lọc.